

Sygn. akt II Ka 640/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2021r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Paulina Jarczak

przy udziale Prokuratora Leszka Wójcika

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2021 r.

sprawy **G. D.** oskarżonego z art. 178a §1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 31 marca 2021 r. sygn. akt II K 481/20

I. w zaskarżonej części utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 320 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 640/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 31 marca 2021 r., sygn. II K 481/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>- błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, że wyłączenie spod zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii C, C+E, doprowadziłoby do sytuacji, w której „oskarżonego nie dotyczyłby zakaz prowadzenia pojazdów, albowiem nadal mógłby kierować wieloma pojazdami”, w sytuacji, kiedy wyłącznie kategorii C, C +E pozwoliłoby jedynie kierować pojazdami ciężarowymi powyżej 3,5 tony, których to pojazdów oskarżony używa w prowadzonej działalności gospodarczej i ma problem z pozyskaniem kierowców takich pojazdów;</p> <p>- błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na pominięciu szeregu łagodzących okoliczności przy wymierzeniu kary, co doprowadziło do jej ukształtowania jako rażąco surowej odnośnie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat z wyłączeniem jedynie kategorii T, w sytuacji, kiedy właściwym rozstrzygnięciem w tym zakresie byłoby</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	wyłączenie kategorii pozwalających oskarżonemu na prowadzenie działalności gospodarczej;	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zakaz orzekany obligatoryjnie może przybrać postać zakazu prowadzenia "wszelkich pojazdów" albo "pojazdów określonego rodzaju, a także tylko zakazu prowadzenia "wszelkich pojazdów mechanicznych". Sąd może jego zakres zawęzić do jednego rodzaju pojazdów, jak też objąć nim kilka rodzajów pojazdów (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2020 r., sygn. IV KK 269/20, LEX nr 3126095).</p> <p>Sąd Okręgowy nie stwierdził, aby Sąd I instancji ferując rozstrzygnięcie o środku karnym poczynił błędne ustalenia faktyczne, ważące na przyjęciu, iż orzeczony wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat z wyjątkiem ciągników rolniczych określonych kat. T prawa jazdy, stanowi represję karną rażąco surową, a przez to niewspółmierną w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk.</p> <p>W tym miejscu przypomnieć jednak należy, iż w świetle przepisu art. 42 § 2 kk orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres nie krótszy niż 3 lata było obligatoryjne. Górną granicę jego obowiązywania wyznaczał z kolei przepis art. 43 § 1 kk - 15 lat. Miarkując surowość orzeczonego zakazu nie sposób pominąć stopnia</p>		

wykorzystania przez Sąd I Rejonowy w/w widełek – tj. od 3 lat do lat 15.

Ratio legis środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych polega na tym, aby osoby nieprzestrzegające zasad bezpieczeństwa ruchu z braku wyobraźni, czy też podstawowego poczucia odpowiedzialności, związanego z zachowaniem trzeźwości jako kierujący pojazdem, były z ruchu tego wyłączone. Im większe jest zagrożenie, które mogłoby w przyszłości spowodować prowadzenie pojazdu mechanicznego przez taką osobę, tym dłuższy winien być okres obowiązywania środka karnego. Jest to bowiem najskuteczniejszy sposób wzmożenia bezpieczeństwa na drogach, zmuszenia naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości, tudzież przekonania wszystkich uczestników ruchu o potrzebie bezwzględnego podporządkowania się ustanowionym w tej mierze regułom.

Oskarżony w dniu zdarzenia z a/o znajdował się w stanie nietrzeźwości (kolejne próby); 0,99 mg/l, 0,95 mg/l i 0,83 mg/l, niemal 4-krotnie przekroczył zatem wartość progową uznawaną przez ustawodawcę za stan nietrzeźwości w art. 115 § 16 kk, tj. 0,25 mg/l w wydychanym powietrzu lub 0,5 ‰ alkoholu we krwi. Słuszność i celowość wyeliminowania na pewien czas oskarżonego z grona kierowców nie budzi w tej sprawie jakichkolwiek wątpliwości Sądu Odwoławczego. Przede wszystkim stanowić będzie zasłużoną dla niego dolegliwość i skłoni go do pogłębionej refleksji nad własnym postępowaniem. Oskarżony decydując się popełnić

czyn z art. 178a § 1 kk doskonale zdawał sobie sprawę z rodzaju prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, wykonywanego zawodu oraz konieczności utrzymania siebie i rodziny, ignorując fakt, iż uprawnienia do prowadzenia pojazdów mechanicznych stanowią główną podstawę osiąganych przez niego dochodów. Z tych też względów, logiczną jest konstatacja, iż wyłączenie spod zakazu kat. „C”, „C+E” stanowiłoby bezzasadne premiowanie G. D. jedynie z uwagi na wykonywany zawód. Pierwszoinstancyjne orzeczenie o 4-letnim czasookresie jego obowiązywania uwzględnia także cele środka karnego w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej, stanowiąc przestrożę dla innych kierowców, którzy gotowi byłiby iść w ślady oskarżonego, a podobnie jak on zajmują się branżą transportową. W konsekwencji wyłączenia przez Sąd Rejonowy spod zakazu prowadzenia pojazdów kategorii „T” ograniczono możliwość poruszania się przez oskarżonego po drogach publicznych do minimum, tj. do koniecznych prac polowych w gospodarstwie rolnym.

Postulat wyłączenia spod zakazu kat. „B”, a zatem kategorii pojazdów, którym poruszał się oskarżony w dniu zdarzenia z aktu oskarżenia, był niemożliwy do przyjęcia. Zdaniem Sądu Okręgowego, skarżący w kontekście postulatu wyłączenia spod zakazu prowadzenia pojazdów kat. „C”, „C+E” nadmierną wagę przypisał wyrażeniu przez G. D. skruchy w związku ze zdarzeniem, dotychczasowej niekaralności oskarżonego, posiadaniu przez niego dwójki dzieci, jak również wykonywanej przez niego pracy i trudności

<p>ze znalezieniem pracowników-kierowców oraz pandemią COVID. Nie mogą one stanowić podstawowych okoliczności branych pod uwagę przy wymiarze kary, określonych w art. 53 § 1 kk, lecz dodatkowe określone w art. 53 § 2 kk. Tym samym nie mogą mieć znaczenia równoważącego kwestie takie jak ocena stopnia społecznej szkodliwości czynu i ocena stopnia zawinienia sprawcy.</p> <p>Kierując się przedstawionymi wyżej racjami, Sąd Okręgowy w zaskarżonej części wyrok Sądu I instancji utrzymał w mocy.</p>		
Wniosek		
<p>- o zmianę wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie, II Wydział Karny, z dnia 31 marca 2021 roku, sygn. akt II K 481/20, poprzez orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat z wyłączeniem kategorii B lub C, C+E</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----

<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	Przedmiot utrzymania w mocy
<p>W zaskarżonej części wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 31 marca 2021 r., sygn. II K 481/20 utrzymano w mocy.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Bezasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	Przedmiot i zakres zmiany
<p>-----</p>	-----
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>-----</p>	-----

<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>		
<p>1.1.</p>	-----	# art. 439 k.p.k.-----
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>		
<p>-----</p>	-----	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
---------------------------------	-------------------------

II.	Rozstrzygnięcie o obciążeniu oskarżonego kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze, w sytuacji rozpoznania apelacji niezwróconej przeciwko rozstrzygnięciu o winie albo o karze zasadniczej, w razie jej nieuwzględnienia, uzasadniają przepisy art. 634 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 11 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).
-----	---

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie o środku karnym zakazu prowadzenia pojazdów		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana